

David Grossman

De omhelzing

illustraties Michal Rovner

vertaling Edward van de Vendel

Cossee
Amsterdam

'JE BENT LIEF,' ZEI DE MOEDER VAN BEN.
ZE LIEPEN IN HET VELD EN HET WAS LAAT IN DE MIDDAG.

'JE BENT ZO ONTZETTEND LIEF, ZOALS JIJ IS ER NIEMAND
OP DE HELE WIJDE WERELD.'

'IS ER ECHT NIEMAND ZOALS IK?' VROEG BEN.

'NEE,' ZEI ZIJN MOEDER. 'JIJ BENT DE ENIGE!'

ZE LIEPEN LANGZAAM VERDER. EEN GROTE TROEP
OOIEVAARS VLOOG HOOG IN DE LUCHT BOVEN HUN
HOOFD, OP WEG NAAR ANDERE LANDEN.

'WAAROM IS ER NIEMAND OP DE HELE WERELD ZOALS IK?'

'OMDAT IEDEREEN UNIEK IS EN SPECIAAL,' LACHTE ZIJN MOEDER.
ZE GING OP DE GROND ZITTEN.

'KOM EVEN NAAST ME,' ZEI ZE, EN
ZE FLOOT NAAR DE HOND, MIRAKEL, ZODAT HIJ ER OOK BIJ KWAM.

'IK WIL NIET DE ENIGE ZOALS IK OP DE HELE WERELD ZIJN,'
ZEI BEN.

'WAAROM NIET? HET IS PRACHTIG OM ZO UNIEK EN
SPECIAAL TE ZIJN!' ZEI ZIJN MOEDER.

'MAAR DAN BEN IK HELEMAAL ALLEEN!' ZEI BEN.